

УДК: 378.018

Коваленко Л.О., доцент, канд. техн. наук.,

Перехода А.А., Круглов О.В. м. Харків, Україна

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

**МЕТОДИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ЗНАТЬ
СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ГЕОДЕЗІЯ ТА
ЗЕМЛЕУСТРІЙ» В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО
НАВЧАННЯ**

Сучасні студенти пред'являють до навчального процесу значно більше вимог, особливо в умовах дистанційного навчання. Він повинен бути інтересним і захоплюючим, доступним та зрозумілим, наочним за допомогою технічних засобів, практично орієнтованим з можливістю використання отриманих знань не тільки в професійній діяльності, а і в реальному житті.

В теперішній час розвиток освітнього процесу, збагачення його використанням нових технологій спрямовані на підвищення професійних компетенцій як викладачів так і розвиток особистих компетенцій у студентів. Сучасний викладач повинен володіти і використовувати інтерактивні форми навчання, кількість яких постійно зростає [1].

Щоб сформувати кваліфікованого фахівця необхідно активізувати і стимулювати у студентів інтерес до навчального матеріалу. Добре відомо, що добування нового знання повинно бути пов'язано з особистим зусиллям, тільки тоді інформація

по-справжньому закріпиться в пам'яті. Необхідний елемент подиву і самостійної постановки питання.

Сьогодні, кажучи про нові освітні пріоритети, до них можна віднести вміння учнів самостійно шукати, добувати, аналізувати, організовувати, представляти, передавати іншим інформацію. Нові технології повинні супроводжуватися прогресивними методиками. Студент не просто отримує готові знання, а сам видобуває їх. Перед ним мають бути поставлені навчальні завдання, а ось середовище повинно бути інструментальним, щоб студент сам знайшов там відповіді [2].

Вирішення проблеми підвищення якості підготовки спеціалістів з вищою освітою на сучасному етапі передбачає значне поліпшення контролю навчальної роботи студентів як важливого засобу управління процесом навчання. У роботі вищої школи здійснюються такі види контролю: поточна перевірка, тематична перевірка та підсумковий контроль. Усі згадані види контролю знань студентів – попередній, поточний, тематичний та підсумковий є відносно самостійними, хоча й пов'язаними між собою. Треба відмітити, що в системі контролю знань студентів є багато недосконалого, а саме суб'єктивність в оцінюванні навчально-пізнавальної діяльності. Подоланню цих недоліків може сприяти впровадження тестового контролю якості знань студентів [3].

Тестовий контроль дає можливість викладачеві упродовж досить обмеженого часу перевірити якість знань у значної кількості студентів; за його допомогою стає можливим

контроль знань, умінь, навичок та необхідному, заздалегідь запланованому рівні. На підготовчому етапі впровадження тестового контролю реальним є самоконтроль, знання оцінюються більш об'єктивно. Варто відзначити, що у процесі тестування увага студентів фіксується не на формулюванні відповіді, а на осмисленні її суті, у зв'язку з чим створюються умови для постійного зворотного зв'язку між студентом і викладачем. Тестовий контроль знань також має й істотні недоліки, які можна поділити на декілька груп: недоліки, які лежать в основі сутності контролю – ймовірність випадкового вибору правильної відповіді або здогадка про неї; можливість при застосуванні тестів оцінити тільки кінцевий результат (правильно – неправильно), у той час як сам процес, що привів до цього, не розкривається; недоліки психологічного характеру; недоліки, що ґрунтуються на організаційно – методичних показниках – велика затрата часу на складання необхідного «банку» тестів, їх варіантів, трудомісткість процесу; необхідність високої кваліфікації викладачів, що розробляють тестові завдання [3]. Для того, щоб тестовий контроль знань був результативним, необхідно дотримуватись таких психолого-педагогічних вимог щодо його застосування:

- завдання повинні мати комплексний характер;
- тестовий контроль мусить гарантувати об'єктивність оцінки знань, умінь, і навичок студентів, сприяти усуненню суб'єктивізму, а відтак і формуванню позитивного ставлення до навчального предмета, а також до викладача;

- обов'язково визначається час, необхідний для виконання роботи;
- кожен студент повинен бути забезпеченим бланком відповідей стандартного зразку, що великою мірою заощаджує час і студентів, і викладачів;
- обов'язково слід робити аналіз результатів тестування.

Отже, тестування як система завдань специфічної форми і відповідного змісту є науково обґрунтованим інструментом оцінювання знань, умінь і навичок студентів та магістрів, допомагає здійснювати індивідуальний контроль результатів навчання кожного з них, мобільно керувати навчально-виховним процесом.

Література:

1. Дем'яненко А.Г., Кобець А.С. Сучасна інженерна освіта в Україні – стан, тенденції, проблеми та деякі заходи підвищення її якості. *Проблеми модернізації змісту і організації освіти. Матеріали міжнародної науково-методичної конференції*. Харків: ХНАДУ, 2014. С. 10–15.
2. Бикова О.М. Пізнавальні мотиви студентів в контексті їхньої майбутньої конкурентноздатності. Сучасні проблеми науки та освіти. Міжнародна науково-практична школа-конференція. Харків. 2015. С. 21–24.
3. Щербак Н. Метод оцінювання якості тестових завдань. *Вісник національного університету Львівська Політехніка*. Львів, 2016. № 853. С. 116-122.